

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Danske Privatbaners Fællesrepræsentation har til Ministeriet for offentlige Arbejder indgivet et Andragende om, at den med Lov Nr. 203 af 4. Maj 1942 om en midlertidig Ordning med Hensyn til Dækning af vanskeligt stillede Privatbaners Underskud paabegyndte Lovgivning maa blive søgt fortsat, idet denne Lovgivning har vist sig at være af stor Betydning for Privatbanerne. Regeringen er ogsaa for sit Vedkommende af den Opfattelse, at Loven har virket efter sin Hensigt, og at der, da den almindelige Trafiksituation skønnes at være i det væsentlige den samme, som danner Forudsætningen for Loven af 1942, idet Forholdene næppe paa det nuværende Tidspunkt er faldet saa meget til Ro, at Spørgsmaalet om eventuel Nedlæggelse af underskudsgivende Privatbaner kan overskues, bør ske en Forlængelse af denne Lovgivning.

Som det nærmere vil fremgaa af Motiverne til Loven af 1942, var baade for den daværende Regering og for de kommunale Organisationer, som forinden Lovforslagets Fremsettelse havde Lejlighed til at udtale sig derom, den ekstraordinære Trafiksituation Forudsætning for Tilslutningen til den Ordning, der ved Lovforslaget tilsigtedes institueret. Der bør derfor ikke være Tale om nu at gennemføre en permanent Lovgivning paa det her omhandlede Omraade, hvilket ogsaa maa skønnes at være ubetimeligt, saa længe Retningslinierne for den fremtidige Trafikpolitik, der bl. a. maa give sig Udslag i en eventuel kommende Revision af den for Privatbaners driftsøkonomiske Muligheder særdeles vigtige Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer, endnu ikke er fastlagt. Paa den anden Side er det af utvivlsom Betydning for Tilrettelæggelse af Privatbanernes Drift, at

Ordningen af 1942 forlænges ikke blot for et enkelt Driftsaar, men for en fleraarig Periode. Hvor mange Driftsaar en saadan Periode bør omfatte, kan naturligvis omtvistes. Da det imidlertid ikke i Øjeblikket med Sikkerhed kan siges, naar der vil kunne have fuldstændig Oversigt over Trafikforholdenes videre Udvikling, og da endvidere et overvejende Antal af Privatbanerne staar for at skulle foretage nye Kapitalinvesteringer dels for at retablere Anlæggene og det eksisterende Materiel efter Krigstidens Slid, dels for ved Nyanskaffelser delvis at kunne overgaa til den i driftsøkonomisk Henseende fordelagtige Skinnestrafik, vilde man skønne en treaarig Periode passende.

Det i Henhold til § 3 i Loven af 1942 nedsatte Udvalg har i en afgiven Udtalelse oplyst, at der ikke fra nogen Side inden for Udvalget er fremsat Ønske om Ændringer i Lovens Bestemmelser, og da Regeringen ej heller for sit Vedkommende har fundet Grund til at foreslaa saadanne Ændringer i Ordningens Enkeltheder, fremtræder Lovforslaget som et Forslag om uændret at lade Loven af 1942 faa fortsat Gyldighed for en ny 3-aarig Periode. Under Henviisning til Motiverne til § 2 i Loven af 1942, hvorefter der ved Ydelse af Tilskud forudsættes taget Hensyn til de interesserede Kommuners hidtidige Støtte til vedkommende Bane, bl. a. ved Tildelinger af Koncessioner paa Omnibus- og Fragtmandskørsel, finder man dog Anledning til at bemærke, at man har opfattet den nævnte Forudsætning som fakultativ, saaledes at det ikke i alle Tilfælde og navnlig ikke, hvor Forholdene i øvrigt taler derimod, skulde være ubetinget nødvendigt at lade Omfanget af Kommunernes Støtte i denne Henseende faa Indflydelse paa Tilskuddets Størrelse.